nes viuūt:qua pſumptiōe percuſſū mede
ri pperat:qui in facie vulnus portat.

Qualis quiſq3 ad regimē venire debeat: Capitulū. X.

Ille igit modis omībus debet
i ad exemplū viuēdi pertrahi:q̄
in cūctis carnis paſſionib⁹ mo
riens:iā ſpiritaliter viuit:q̄ ꝓ
ſpera mūdi poſtponit: qui nulla aduerſa
pertimeſcit:qui ſola interna deſiderat:cu
ius intentiōi bene cōgruens:nec oīno cor
pus per imbecillitatē: nec valde per cōtu
meliā repugnat ſpūs:qui ad aliena cupiē
da nō ducit:ſed ꝓpria largit꞉ qui per pie
tatis viſcera citius ad ignoſcendū flectit:
ſed nūq̄ plus quā decꝫ ignoſcēs:ab arce
rectitudīs inclinat:q̄ nl'la illicita ꝑpetrat
ſꝫ perpetrata ab alijs:vt ꝓpria deplorat:
q̄ ex affectu cordis aliene īfirmitati ꝯpati
tur:ſicq3 in bonis ꝓximi ſicut in ſuis ꝑfe
ctibus letat. Qui ita ſe imitabilē ceteris
in cūctis: que agit: inſinuat: vt inter eos
nō habeat:qd ſaltē de trāſactis erubeſcat
Qui ſic ſtudet viuere:vt ꝓximoꝝ q3 cor
da arentia doctrine valeat fluētis irrigare
qui oratiōis vſu ꝛ experimēto iam didicit:
qd obtinere a dño que popoſcerit:poſſit.
Cui per effectus vocē iā quaſi ſpecialiter
dicit. Adhuc loquēte te dicā:ecce adſuꝫ.
Si em̄ fortaſſe q̄s veniat:vt ꝓ ſe ad inter
cedendū:nos apud potentē quempiā viꝝ
qui ſibi iratus:nobis vero eſt incognitus
ducat: ꝓtinus reſpōdemus. Ad interce
dendū venire nō poſſumus: q2 familiari
tatis eius noticiā non habemus. Si ergo
homo apud hominē de quo minime preſu
mit fieri interceſſor erubeſcit: qua mente
apud dñi interceſſiōis locū ꝓ populo arri
pit:qui familiarē ſe eius grē eſſe per vite
meritū neſcit: aut ab eo quō alijs veniam
poſtulat:qui vtrū ſibi ſit placat⁹ ignorat.
Qua in re eſt adhuc aliud ſoliciti⁹ formi
dandū:ne qui placare poſſe irā credit hāc
ipe ex ꝓprio reatu mereat. Cuncti em̄ li
quido nouimus:q2 cū is:qui diſplicet:ad
intercedendū mittit: irati anim⁹ ad dete
riora ꝓuocat: qui ergo adhuc deſiderijs
terrenis aſtringit:caueat ne diſtricti in ſe
irā iudicis grauius accēdens:dū loco de
lectat glorie: fiat ſubditis auctor ruine.
Solerter ergo ſe quiſq3 metiat: ne locū re
giminis aſſumere audeat:ſi qd in ſe viriū
damnabiliter regnat:ne is quē crimē de
prauat propriū:interceſſor fieri appetat ꝓ
culpis aliorum.

Qualē ſe regens debeat exhibere: ꝛ ſine vicio corpis eſſe. Capitulum. XI.

Hinc etem̄ ſupna voce ad Moy
b ſen dicit: Loquere ad Aaron
Homo de ſemine tuo per fami
lias:q̄ habuerit maculā nō of
feret panes deo ſuo: nec accedet ad miſte
riū eius. Ubi ꝛ repente ſubiungit. Si ce
cus fuerit:ſi claudus:ſi vel paruo vel grā
di: ꝛ torto naſo: ſi fracto pede:ſi manu:ſi
gibbus:ſi lippus: ſi albuginem habēs in
oculo:ſi iugē ſcabiē:ſi impetiginē: in cor
pore vel ponderoſus. Cecus quippe eſt q̄
ſupne lumen cōtemplatiōis ignorat: qui
pñtis vite tenebris preſſus: dū venturaꝫ
lucē nequaq̄ diligēdo cōſpicit:quo egreſ
ſum opis porrigat neſcit. Hinc etem̄ pro
phetāte Anna dicit. Pedes ſanctoꝝ ſuo
rū ſeruabit: ꝛ impij in tenebris cōticeſcēt
Claudus vero eſt: qui quidē quo perge
re debeat aſpicit: ſed per infirmitatē men
tis vite viaꝫ perfecte nō valet tenere quā
videt:q2 ad virtutis ſtatū:dū fluxa ꝯſuetu
do nō erigit:q̄ deſideriū innitit:illuc greſ
ſus opis efficaciter nō ſequūt. Hinc etem̄
Paulus dicit. Remiſſas man⁹ ꝛ diſſolu
ta genua erigite: ꝛ greſſ⁹ rectos facite pe
dibus vr̄is:vt nō claudicās erret:magis
aūt ſanet. Paruo aūt naſo eſt:q̄ ad tenē
dā menſurā diſcretiōis idone⁹ nō eſt:na
ſo quippe odores fetoreſq3 diſcernimus.
Recte ergo per naſū diſcretio exprimit:ꝑ
quā virtutes eligim⁹: delicta reprobam⁹
vñ ꝛ in laude ſpōſe dicit: Naſus tu⁹ ſicut
turris q̄ eſt in libano:q2 nimiꝝ ſcā eccl'ia
q̄ ex cauſis ſinguli s tētamēta ꝓdeāt:ꝑ di
ſcretionē ꝯſpicit: ꝛ vētura vicioꝝ bella ex
alto deprehendit. Sed ſunt nōnulli: qui